Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26007
Copyright: Admont, Benediktinerstift

adiectum q̃ ppo situm ñ intellexerunt scripturę.
uolentes fomitem iracundię omnimodis amputare nullaq.
indignationis occasionem penitus reseruare. ne dũ iubem̃
irasci cũ causa. etiã sine causa irascendi nobis intermittat occa
sio. finis enim patientię ñ irascendo existit. licet a quibꝰdã
hoc ipsũ interpũtari sciã. qd̃ scilicet sine causa irascat is. cui
expedit ultionem irato ñ iuscat. Melius tamen ita tenere. ut et
nouella exemplaria multa et antiqua omia inuenium̃
ee pscripta. Qui aut dixerit fri suo racha. reus erit celio.
Hoc uerbũ ppe hebreo est. Racha enim dr KIHOC. id est inani
et uacuus. quem nos possumꝰ uulgata iniuria absq. cerebro
nuncupare. Si de otioso sermone reddituri sumꝰ rationem.
quanto magis de etumelia. S. et signanter addit. q̃ dixerit
fri suo racha. fr enim nr nullus est. ñ is q̃ eundem nobiscũ ha
bet patrem. cũ q̃ similiter credat in dm. et xpm. di nouerit sa
pientiã. qua ratione stultitię elogio denotari potest.
Quid interest inter reũ iudicio. et reũ celio. et reũ gehenne ig
nis. Sed hoc postremũ grauissimũ sonat. et admonet gra
dus quosdã facto alteriorib̃ ad graniora. donec ad ge
hennã ignis uenirent. et ideo si leui est reũ ee iudicio. quã
reũ ee celio. nec leui est ee reũ celio. quã reũ ee gehenne
ignis. oportet ut leui ee intellegat. irasci suo fri. quã di
cere racha. et leui dicere racha. q̃ dicere fatue. Non enim
erat ipse haberet gradus. ñ grad. eti etiã peccata come